

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului și de avocatul Palancica Victor în numele părții vătămate Mantaluța Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Criuleni din 16 iunie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Buga Marian Valentin, născut la 14 august 1975, originar s. Bălășești, r-nul Criuleni, domiciliat s. Jevreni, r-nul Criuleni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.03.2015 - 16.06.2015;

Instanța de apel: 14.07.2015 - 29.09.2015;

Instanța de recurs: 16.12.2015 - 09.03.2016.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni din 16 iunie 2015, Buga Marian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, la 1 (unu) an 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 1 (unu) an.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea din contul lui Buga Marian în beneficiul părții vătămate Mantaluța Serghei suma de 50901,54 (cincizeci mii nouă sute unu, 54) lei, cu titlu de prejudiciu material și moral.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Buga Marian, la 19 septembrie 2014, aproximativ la ora 19:50, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, manifestată prin existența concentrației vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,86 mg/l și a concentrației de alcool în sânge de 2,15 g/l, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 258 din 19 septembrie 2014 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, încălcând cerințele pct. 14 lit. a), pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d) și pct. 45 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 septembrie 2009, conducând automobilul model

„Lada-Priora 2170”, n/î CR AP 190, pe o stradă din s. Răculești, r-nul Criuleni, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și a tamponat din spate mijlocul de transport cu tracțiune animală condusă de către cet. Mantaluța Serghei, care în acel moment staționa pe acostament din partea dreaptă a carosabilului în fața magazinului „Zam-exim”, în rezultatul cărui fapt, mijlocul de transport cu tracțiune animală a fost deteriorată, iar lui Mantaluța Serghei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 430 D din 26 noiembrie 2014, i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

3. Avocatul Gonțear Constantin în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea apelului, apărarea a invocat dezacordul cu sentința primei instanțe, menționând, că pedeapsa stabilită este prea aspră, necorespunzătoare gravității faptei săvârșite.

Astfel, în cererea de apel a subliniat, că prima instanță la examinarea cauzei nu a luat în considerație faptul, că partea vătămată Mantaluța Serghei, fiind în stare de ebrietate, a oprit căruța practic în mijlocul drumului, paralel cu mașina martorului Cîrlan Valeriu, creând o situație de accident, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor Cîrlan Valeriu și Zamșa Ilie.

Totodată, martorii respectivi, precum și Mantaluța Serghei au declarat, că Buga Marian după accident s-a oprit, a întrebat pe partea vătămată cum se simte, iar având confirmarea acestuia că totul e bine și ambulanța nu este necesară, a plecat acasă, convenind că despre repararea prejudiciului vor vorbi mai târziu.

De asemenea, toți martorii au indicat că inculpatul Buga Marian, la momentul săvârșirii accidentului nu se afla în stare de ebrietate, testarea alcoolemiei pe care se bazează acuzatorul de stat a fost efectuată doar peste câteva ore de la incident, atunci când Buga Marian se afla acasă și a început să servească alcool în urma unei certe cu soția sa.

A mai invocat apărarea, că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de faptul, că Buga Marian a recunoscut că este vinovat de săvârșirea accidentului rutier, de mai multe ori s-a apropiat de Mantaluța Serghei cu propunerea de a-i restitui prejudiciul cauzat, are loc permanent de trai și de muncă, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

În ceea ce ține de acțiunea civilă, apărarea a invocat dezacordul cu suma încasată de prima instanță, deoarece partea vătămată nu a adus probe suficiente pentru confirmarea prejudiciului material în sumă de 10901,54 lei, însă inculpatul este de acord să restituie suma dată, precum și un prejudiciu moral în sumă de 5000 lei, argument ignorat de către prima instanță.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, a fost admis parțial apelul apărării, casată sentința în latura civilă cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, iar în partea reparării prejudiciului moral, a fost admisă acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Buga Marian în beneficiul părții vătămate Mantaluța Serghei, suma de 10000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prima instanță la pronunțarea sentinței corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Audiind inculpatul Buga Marian, instanța de apel a stabilit, că acesta a susținut declarațiile date anterior, recunoscând vinovăția, însă declarațiile acestuia precum că „... nu a fost în stare de ebrietate în momentul comiterii accidentului, ci a consumat alcool după ...”, au fost apreciate critic, deoarece acestea nu corespund adevărului și se combat prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Mantaluța Serghei (f. d. 130-131); ale martorilor Gîlcă Spiridon (f. d. 129), Zamșa Ilie (f. d. 132), Cîrlan Valeriu (f. d. 133-134), precum și prin probele materiale: procesul-verbal nr. 258 din 19 septembrie 2014 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, prin care s-a stabilit că cet. Buga Marian la momentul examinării se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, manifestată prin concentrația de alcool în sânge de 2,15 g/l și concentrația vaporilor în aerul expirat din cavitatea bucală de 0,85 mg/l (f. d. 18-19); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 septembrie 2014 și schița accidentului rutier, în cadrul căruia s-a stabilit că locul accidentului rutier este pe o porțiune de drum din s. Răculești, r-nul Criuleni din apropierea magazinului „Zam-exim”, unde pe partea dreaptă a traseului în direcția s. Ustia, r-nul Dubăsari se afla o căruță deteriorată, iar în apropierea acesteia era parcat automobilul model „Skoda Rapid”, n/î CR AR 664, care în partea dreaptă avea semne de deteriorare (f. d. 12-13); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 septembrie 2014 din conținutul căruia rezultă că a fost cercetat automobilul model „Lada Priora”, n/î CR AP 190, care se afla parcat la domiciliul cet. Buga Marian din s. Jevreni, r-nul Criuleni, iar în procesul cercetării acestui automobil s-a stabilit că aripa dreaptă din față, bara de protecție din față și semnalizatorul prezintă semne de deteriorare (f. d. 15-17); raportul de expertiză medico-legală nr. 430 D din 26 noiembrie 2014, din conținutul căruia rezultă că cet. Mantaluța Serghei i-au fost cauzate o fractură închisă a osului ulnar drept, cu deplasare, plagă superficială a palmei drepte, care se califică ca vătămări corporale medii, totodată se exclude posibilitatea formării acestor leziuni în rezultatul căderii libere a persoanei, dar nu se exclude posibilitatea formării acestor leziuni în rezultatul căderii cu accelerare (f. d. 56).

Având în susținere probatoriul menționat, instanța de apel a constatat că, acesta dovedește săvârșirea infracțiunii incriminate inculpatului și nu poate fi reținută afirmația apărării precum că acțiunile lui Buga Marian urmează a fi reîncadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal și că acesta a consumat alcool după săvârșirea accidentului.

Cu referire la dezacordul apelantului referitor la admiterea acțiunii civile, instanța de apel a constatat, că prima instanță eronat a încasat suma de 50901,54 lei, fără a diferenția și separa cuantumul prejudiciului material de cuantumul prejudiciului moral.

Astfel, instanța de apel a considerat suficientă încasarea de la inculpatul Buga Marian în beneficiul părții vătămate a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral considerând ca fiind exagerată suma pretinsă de către partea vătămată în mărime de 40000 lei.

Cu referire la repararea prejudiciului material, instanța de apel având în susținere prevederile art. 225 alin. (2) Cod de procedură penală, a menționat, că partea vătămată nu a prezentat careva probe incontestabile pentru stabilirea cuantumului concret al prejudiciului material.

5. Avocatul Vuico Angela în numele inculpatului, fără a specifica un temei pentru declararea recursului din cele enumerate la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile pronunțate, solicitând casarea acestora cu emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai blânde, sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, cu admiterea acțiunii civile și încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei, iar în partea reparării prejudiciului material urmând a se expune instanța în ordinea procedurii civile.

În motivarea recursului apărarea a invocat dezacordul cu pedeapsa stabilită atât prin sentință cât și prin decizie, menționând, că inculpatul și-a recunoscut vina parțial.

Susține că instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul, că partea vătămată Mantaluța Sergiu fiind în stare de ebrietate, a oprit mijlocul de transport cu tracțiune animală practic în mijlocul drumului, paralel cu automobilul martorului Cîrlan Valeriu, creând o situație de accident, fapt dovedit prin declarațiile martorilor Cîrlan Valeriu și Zamșa Ilie.

De altfel, susține că atât martorul Cîrlan Valeriu, cât și partea vătămată în ultima ședință au declarat, că Buga Marian nu a părăsit locul accidentului rutier, după accident s-a oprit, l-a întrebat pe partea vătămată cum se simte și având confirmarea acestuia că totul e în regulă și ambulanța nu este necesară, a plecat acasă, convenind că referitor la repararea prejudiciului se vor aprecia mai târziu, de asemenea toți martorii au indicat, că inculpatul Buga Marian la momentul săvârșirii accidentului rutier nu se afla în stare de ebrietate.

Mai evidențiază, că testarea alcoolemiei pe care se bazează acuzatorul de stat a fost efectuată doar peste câteva ore de la incident, atunci când Buga Marian revenind acasă, a început să servească alcool.

La fel, apărarea susține, că inculpatul Buga Marian are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii și soția care nu este încadrată în câmpul muncii, iar automobilul este unitatea de transport care îi ajută să se deplaseze la serviciu.

Consideră avocatul, că în speță, sunt prezente circumstanțele atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal - contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Totodată, este de opinie, că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut la art. 19 Cod de procedură penală și art. 6 din CȚEDO.

În ceea ce ține de prejudiciul moral, apărarea solicită stabilirea acestuia în sumă de 5000 lei, luând în considerație faptul, că inculpatul este unicul întreținător al familiei, având o fiică minoră în vârstă de 12 ani, fiul fiind student, iar soția nu este încadrată în câmpul muncii.

5.1. Avocatul Palancica Victor în numele părții vătămate, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

În motivarea recursului a invocat, că instanța de apel greșit a admis apelul avocatului Gonciar Constantin în numele inculpatului, nu a cercetat și analizat sub toate aspectele și în mod obiectiv probele administrate, nu a dat apreciere corectă declarațiilor părții vătămate și altor probe care demonstrează cu certitudine valoarea prejudiciului material și moral cauzat părții vătămate, starea de fapt reținută de instanța de apel a fost stabilită în mod eronat, ca urmare a aprecierii greșite și incomplete a probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești.

Susține apărarea, că concomitent cu acțiunea civilă, la dosar au fost anexate bonurile de plată care dovedesc pe deplin prejudiciul suportat pentru tratamentul părții vătămate, cât și celelalte cheltuieli indicate.

Astfel, consideră că prima instanță corect a admis acțiunea civilă, luând în considerație atitudinea inculpatului după săvârșirea infracțiunii, care a părăsit locul accidentului, fugind la domiciliu unde a început să consume alcool, încercând să ducă organul de urmărire penală în eroare.

Este de opinia, că prin acțiunile sale ilegale, inculpatul Buga Marian i-a cauzat o pagubă morală părții vătămate, exprimată atât prin suferințe fizice cât și prin suferințe psihice, care după accident are probleme de sănătate și continuă să suporte cheltuieli neplanificate.

Evidențiază, că prejudiciul material a fost probat prin cecurile și bonurile anexate la acțiunea civilă, după cum urmează: prejudiciul material - 10901,54 lei, confirmat prin bonurile de plată pentru achiziționarea medicamentelor și serviciilor medicale - 3901,54 lei; cheltuieli de transport - 300 lei; costul reparației mijlocului de transport cu tracțiune animală - 700 lei; cheltuieli pentru asistența juridică conform bonului de plată nr. 631727 din 19 februarie 2015 - 6000 lei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

6.1. Cu referire la recursul declarat de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului.

Deși în recursul declarat, recurentul nu indică concret un temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, totuși din conținutul acestuia se constată că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 12) al normei indicate, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, fiind de părerea că acțiunile inculpatului Marian Buga urmează a fi reîncadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Însă, la judecarea cauzei, Colegiul reține că, nu a fost constatată prezența în speță a erorii de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Astfel, Colegiul penal enunță, că temeiul „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, precum și a motivelor invocate de apărare care cad sub incidența

acestui temei, în sensul că, „*testarea alcoolemiei pe care se bazează acuzatorul de stat a fost efectuată doar peste câteva ore de la incident, atunci când Buga Marian a revenit acasă și a început să servească alcool în urma unei certe cu soția și fiind stresat de cele întâmplate*” sunt neîntemeiate și constituie opinia subiectivă a recurentului, deoarece instanțele de fond, într-o manieră argumentată și detaliată, corect au reținut că la momentul săvârșirii accidentului rutier inculpatul se afla în stare de ebrietate produsă de alcool, întemeindu-și just soluțiile pe cumulul de probe, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea și legalitatea acestor probe nu au fost identificate de către instanța de recurs.

În ceea ce privește dezacordul recurentului cu cuantumul prejudiciului moral dispus de instanța de apel, menționând că acesta este prea mare, și că în beneficiul părții vătămate urmează a fi încasat prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, Colegiul penal ține să menționeze că, potrivit art. 387 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Așadar, se constată că, instanța de apel, la examinarea acțiunii civile a respectat prevederile legale și a ajuns la concluzia corectă, de a admite în principiu acțiunea civilă în partea reparării prejudiciul material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, iar în partea reparării prejudiciului moral a admis parțial acțiunea civilă, încasând din contul inculpatului Buga Marian în beneficiul părții vătămate Serghei Mantaluța suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Totodată, instanța de recurs menționează că, despăgubirile pentru prejudiciile morale se disting de cele pentru prejudiciile materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În acest scop, pentru ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, este necesar să fie luate în considerare suferințele fizice și morale susceptibile în mod rezonabil care au fost cauzate prin fapta săvârșită de inculpat, precum și de toate consecințele acesteia.

Anume, în acest context, instanța de apel a evaluat corect dauna morală în sumă de 10000 lei, fiind luate în considerare suferințele fizice ale părții vătămate, statutul acesteia în societate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate.

De altfel, în speță sunt relevante și explicațiile pct. 13 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 30 octombrie 2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, din care rezultă că, „*În materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există temei de casare care să îngăduie instanței de recurs*

să reaprecieze cuantumul acțiunii civile. Ca atare, în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor cuvenite, stabilite de instanța de fond”.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii adoptate în cauza penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Buga Marian, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Cu referire la recursul declarat de avocatul Palancica Victor în numele părții vătămate.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Sub aspectul pct. 6) al normei citate, Colegiul penal evidențiază, că recurentul, în esență critică decizia instanței de apel în partea soluționării acțiunii civile considerând, că la acest capitol instanța de apel nu a cercetat și analizat sub toate aspectele și în mod obiectiv probele administrate, nu a dat apreciere corectă declarațiilor părții vătămate și altor probe care demonstrează cu certitudine valoarea prejudiciului material și moral cauzat părții vătămate.

Astfel, cu referire la argumentul avocatului invocat în recurs cu privire la greșita interpretare de către instanța de apel a art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală, în baza căruia s-a ajuns la concluzia admiterii în principiu a acțiunii civile în partea reparării prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, instanța de recurs conchide asupra corectitudinii soluției adoptate de către instanța de apel.

Or, deși recurentul insistă că la materialele cauzei au fost prezentate toate probele incontestabile pentru stabilirea cuantumului concret al prejudiciului material și în baza acestor probe acțiunea civilă urma a fi admisă integral, instanța de recurs verificând actele și lucrările dosarului, constată că însăși avocatul părții vătămate, Palancica Victor în ședința de judecată a primei instanțe din 15 mai 2015 a menționat despre faptul că nu dispune de careva probe confirmative privind reparația mijlocului de transport cu tracțiune animală în sumă de 700 lei, (f. d. 119), motiv din care se constată că instanța de apel corect a sesizat eroarea admisă de prima instanță, care a admis integral pretențiile de ordin material ale părții vătămate, dispunând astfel casarea sentinței în latura civilă.

În ceea ce privește dezacordul avocatului părții vătămate cu soluționarea cerințelor de reparare a prejudiciului moral, Colegiul penal subliniază că, acestea nu pot fi materializate prin careva probe, ci se evaluează de către instanța de judecată în ansamblul tuturor circumstanțelor cauzei, respectiv, în scopul evitării repetării aceluiași motive la aspectul soluționării prejudiciului moral, instanța de recurs evidențiază că la acest segment s-a expus detaliat în pct. 6.1. al prezentei decizii.

6.3. Cu referire la dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei.

Din conținutul recursurilor declarate de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Buga Marian și de avocatul Palancica Victor în numele părții vătămate Mantaluța Serghei se evidențiază dezacordul acestora cu pedeapsa stabilită inculpatului, temei de recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal conchide, că instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, corect a reținut concluziile primei instanțe, care a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, luând în considerație faptul, că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, din imprudență și ținând cont de principiile generale ale aplicării legii penale, precum și de explicațiile conținute la pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11 noiembrie 2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” corect a concluzionat, că inculpatul Buga Marian întrunește condițiile necesare pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei penale stabilite în temeiul art. 90 Cod penal, reeducarea acestuia fiind posibilă și fără lipsirea lui de libertate.

Prin urmare, instanța de recurs conchide, că pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Față de considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursurilor declarate de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Buga Marian și de avocatul Palancica Victor în numele părții vătămate Mantaluța Serghei, nu au fost stabilite careva temeiuri de drept în sensul casării deciziei contestate, motiv pentru care se impune soluția inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului și de avocatul Palancica Victor în numele părții vătămate Mantaluța Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui ***Buga Marian Valentin***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 aprilie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev